

Oostende 2009

Je podvečer 16. dubna. Malá skupinka studentů obtěžkaných batohy a cestovními taškami se blíží k zájezdovému autokaru, v jehož oknech se odráží rudý západ slunce. Profesorský doprovod svědomitě dohlíží na poslední nezbytnosti před cestou.

Konečně je vše připraveno, autobus se pomalu rozjíždí a my nadšeně máváme několika málo rodičům, kteří nás přišli starostlivě vyprovodit. Chvilí si užíváme pohodlí poloprázdného autobusu, dokud se k nám nepřipojí skupina studentů z teplického gymnázia.

Po noci strávené nepřetržitou jízdou jsme ráno dorazili do oostendského přístavu. Z oblohy se na nás výhruzně mračily šedé mraky a nepřestávaly nás skrápět studenými kapkami. Na chvíli jsme se před nimi mohli ukrýt v podpalubí expediční lodi Zeeleeuw, kde jsme absolvovali stručný výklad programu a navlékli se do záchranných vest. Loď patřila našim partnerům z VLIZ - Vlaams Instituut voor de Zee.

Podle znatelného houpání lodi jsme poznali, že jsme opustili přístav. Severní moře se dnes ukázalo jako obzvláště hravé a občas si s lodí vesele pohodilo; kynedril se uprostřed vln ukázal jako dobrý přítel.

Naše průvodkyně nás vyvedla na palubu, kde na nás opět dopadly provazce deště, tentokrát ještě doprovázené poryvy větru, kterým jsme statečně čelili, dokud jsme nedopluli na místo vhodné pro spuštění naběráku a nabrání sedimentů z mořského dna.

Po pročištění vzorku jsme se uchýlili do relativního závětří a biologická část expedice začala. Průvodkyně nás spolu se svou kolegyní anglicky seznamovala se zdejší podvodní faunou. Překvapilo mne, kolik života se skrývalo na dně moře. Zkřehlýma rukama jsme nadšeně mačkali spouště fotoaparátů, zvěčnili jsme si například tresku, platýse, párek krabů, oliheň, chobotničku nebo medúzu připomínající kuličku želé. Následovala krátká prohlídka můstku a mizivé zbytky tepla z nás definitivně vyhnala prohlídka doků. Místy na nás dolehl těžký rybí zápach, nad hlavami nám kroužili racci.

Tramvají jsme se dostali do blízkosti našeho ubytování. Prozkoumali jsme část města a jeho katedrálu, prošli jsme se po studených plážích, kde vítr honil vlnky. Odpoledne jsme zakončili zaslouženým odpočinkem na ubytovně.

Druhý den ráno jsme se sbalili a odcestovali jsme do „Benátek severu“ – Brugg. Celodenní prohlídku města jsme vyplnili návštěvou čokoládovny, projížďkou lodí po husté síti kanálů řeky Reie, prohlídkou radnice a baziliky. Zájemci také mohli po 366 schodech vystoupat na vyhlídkovou věž Belfort, odkud se nám otevřel krásný pohled na sluncem zalité město.

Po příjemně stráveném dni jsme se rozloučili se středověkou atmosférou města a vydali se na dlouhou cestu domů, plni spoustou nezapomenutelných zážitků a nových poznatků.

Michaela Slámová, sexta